

Wysłano dnia ..... 2013 -12- 23

Opole, 2013.12 23

Nr ŻNG.8361.245.2013
Nr ŻNG.8361.296.2013
Nr ŻNG.8361.299.2013

**POLECONA ZA
POTWIERDZENIEM
ODBIORU**

PRIORYTET

DECYZJA Nr 53/2013

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej:

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy **Marii Jagusch, Firma Handlowo Usługowa „Majka”, ul. Stawowa 13, 46-046 Bierdzany , NIP 754-138-05-32**, karę pieniężną w wysokości **500,00 złotych** (słownie złotych: pięćset 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułu spożywczego o nazwie „Szprot popularny w sosie pomidorowym” a' 170g, najlepiej spożyć przed końcem 05.2016r. z oznaczeniem partii produkcyjnej 116/13/05/0137/3. W/w produkt wyprodukowany w Polsce na zlecenie STEK-ROL Sp z o.o ul. Fabryczna 1, 39-200 Dębica, **nieodpowiada jakości handlowej** z uwagi na niższą zawartość tłuszczu.

Uzasadnienie:

W dniach 15-18.07.2013r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: *Wojewódzkim Inspektorem*) przeprowadzili kontrolę w Delikatesach Centrum, 46-046 Bierdzany, ul. Staromiejska 31, należącym do przedsiębiorcy **Marii Jagusch, Firma Handlowo Usługowa „Majka”, ul. Stawowa 13, 46-046 Bierdzany**, (zwanym dalej: *stroną*). Kontrolę przeprowadzono na podstawie:

- art. 3 ust. 1 pkt 3, 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z dnia 30.04.2004 r., Nr 165, s.1),
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577, ze zm.), (zwanej dalej: *ustawą o jakości handlowej*),
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity z 2009 r. Dz. U. Nr 151, poz. 1219, ze zm.), (zwanej dalej: *ustawą o Inspekcji*).

W trakcie kontroli pobrano za protokołem pobrania prób Nr 084947 z dnia 16 lipca 2013 r. m. in. artykuł spożywczy o nazwie „Szprot popularny w sosie pomidorowym”, w ilości 3 opakowań jednostkowych z partii 20szt. i przekazano do Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach celem przeprowadzenia badań

organoleptycznych i fizykochemicznych. Jednocześnie z tej samej partii i w tej samej ilości pobrano, zabezpieczono i przekazano stronie próbkę kontrolną w celu przeprowadzenia kontroli. Przebieg i ustalenia poczynione w toku kontroli zostały opisane w protokole kontroli, który bez uwag został odebrany i podpisany w dniu 18.07.2013 r. przez stronę w trakcie kontroli.

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach, udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 239 z dnia 24.07.2013r. wykazały, że produkt nie odpowiadał deklaracji producenta podanej na opakowaniu z uwagi na niższą zawartość tłuszczu niż podano w tabeli wartości odżywczej (było 5,9% zamiast 11,4%).

Strona zapoznała się z wynikami badań laboratoryjnych w toku ponownej kontroli przeprowadzonej w Delikatesach Centrum, 46-046 Bierdzany, ul. Staromiejska 31 (upoważnienie do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG – 296/2013 z dnia 03.09.2013r.). Ponadto poinformowano stronę o przysługującym jej prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej wyrobu. Protokół z kontroli sporządzony na powyższą okoliczność został podpisany i odebrany w dniu 04.09.2013 r. przez stronę w trakcie kontroli.

Na wniosek Marii Jagusch do badań laboratoryjnych pobrano próbki kontrolne ww. produktu i przekazano do Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Olsztynie. Przeprowadzone badania, udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 662/2013 z dnia 30.09.2013 r. potwierdziły że produkt nie odpowiada deklaracji producenta podanej na opakowaniu z uwagi na niższą zawartość tłuszczu niż podano w tabeli wartości odżywczej (było 5,5% zamiast 11,4%).

W prowadzonym postępowaniu przy ocenie wyników badań *Wojewódzki Inspektor* uwzględnił fakt, iż deklarowane na opakowaniu wartości odżywcze są wartościami średnimi, tak jak określono to w § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie sposobu znakowania wartością odżywczą (Dz. U. nr 137 poz. 967 z późn. zm.) i zastosował tolerancję, która jest wystarczająca dla uwzględnienia faktu, iż prezentowane wartości liczbowe składników odżywczych (w tym przypadku tłuszczu) są wartościami średnimi i nie będą wprowadzały w znaczący sposób konsumenta w błąd.

Wojewódzki Inspektor w związku z opublikowanymi w grudniu 2012 r. wytycznymi dotyczącymi stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE. L z 22.11.2011 Nr. 304, str. 18) w zakresie określania limitów tolerancji dla składników odżywczych wymienionych na etykiecie, przy ocenie wyników badań wziął również pod uwagę tolerancję dla żywności wynikającą z tabeli numer 1 (dokument opublikowano w grudniu 2012 r. na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Zdrowia i Ochrony Konsumenta). W wyniku dokonania powyższych czynności *Wojewódzki Inspektor* stwierdził, że **badany szprot w sosie pomidorowym nie odpowiadał deklaracji z uwagi na niższą zawartość tłuszczu**, gdyż po uwzględnieniu zasad zaokrąglania zawartych w rozdziale 6 oraz limitu tolerancji wynikającej z tabeli numer 1 ($\pm 20\%$) wynik dolnej granicy limitu tolerancji dla produktu wynosi 9,1%, a stwierdzono 5,9% natomiast przy badaniu kontrolnym 5,5%.

Niezależnie od działań podjętych wobec strony w dniu 04.10.2013r. *Wojewódzki Inspektor* wystosował do producenta zakwestionowanego artykułu rolno – spożywczego wystąpienie pokontrolne, wnosząc o podanie przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości oraz powiadomienie o podjętych działaniach zmierzających do ich usunięcia.

W piśmie z dnia 08.10.2013 r. (stanowiącym odpowiedź na wystąpienie pokontrolne) producent wskazał, że deklarowana na etykiecie konserwy zawartość tłuszczu, wynika z przeprowadzonych badań laboratoryjnych wykonywanych w laboratorium zewnętrznych (przyjęcie próbki do laboratorium pierwsze w dniu 18.06.2010r, następne 13.10.2011r.). Surowiec w badanych

1

konserwach pochodzi z różnych okresów połowowych, w celu uśrednienia prawidłowości wyników. Wartość średnia przeprowadzonych badań określa ilość tłuszczu zawartego w konserwie danego asortymentu, odzwierciedlając jednocześnie ilości w odniesieniu do sezonowości, mającej istotny wpływ na zmianę wartości odżywczej co jest zgodne z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie sposobu znakowania żywności wartością odżywczą (Dz. U. nr 137 poz. 967 z późn. zm.)

Wojewódzki Inspektor po zapoznaniu się z przedmiotowym pismem informuje, że regulacje prawne nie dają żadnej możliwości uznania jako dowodu wyników badań laboratoryjnych produktów, których tożsamość przedmiotowa nie jest identyczna z produktami pobranymi w toku kontroli u sprzedawcy (dotyczą innych partii). Na taką regulację prawną wskazują przepisy art. 27 – 29 ustawy o Inspekcji, przepisy § 2 – 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r., poz. 496) oraz przepisy ustawy o jakości handlowej.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy Wojewódzki Inspektor uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu ww. artykułu rolno – spożywczego, który nie odpowiada jakości handlowej na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy o jakości handlowej.

W dniu 26 listopada 2013r. Wojewódzki Inspektor zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. Strona została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, i materiałów, oraz zgłoszenia zażądań. Mając na uwadze, iż ciągłość postępowania administracyjnego jest istotnym czynnikiem zapewniającym możliwość rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w granicach obowiązujących terminów, a prawo strony do dysponowania postępowaniem administracyjnym jest ograniczone, Wojewódzki Inspektor wyznaczył stronie 10 - dniowy termin do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie, liczony od dnia doręczenia pisma o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w dniu 18.12.2013r. poinformowała, że jest małym przedsiębiorcą.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Strona jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), podlegającym wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego, która w należącym do niego sklepie wprowadziła do obrotu 1 partię artykułu rolno - spożywczego nieodpowiadającego jakości handlowej deklarowanej na opakowaniu.

Art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej stanowi: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze, nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno – spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

W art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej odsyła do definicji obrotu zawartej w art. 3 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE), nr. 1781/2002 z dnia 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa

żywności, (Dz. Urz. UE. L z 1 lutego 2002, Nr 31, s.1 ze zm.) (zwanego dalej: *rozporządzeniem nr 178/2002*), który stanowi, że „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

W myśl art. 17 ust. 1 *rozporządzenia nr 178/2002* - podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Mając na uwadze treść art. 3 pkt 8 i art. 17 ust. 1 *rozporządzenia 178/2002* oraz art. 3 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej* należy więc uznać, że w świetle prawa żywnościowego pojęcie wprowadzania do obrotu dotyczy każdego jego etapu, nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek i oznacza odpłatne bądź wolne od opłat udostępnianie osobom trzecim produktu żywnościowego. Natomiast wprowadzającym do obrotu, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* jest każdy podmiot dokonujący sprzedaży, w tym m.in. każdy sprzedawca detaliczny. Podkreślić należy, że sama treść art. 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* również przemawia za przyjęciem takiego stanowiska. Z ww. przepisu wynika wyraźnie, że wprowadzającym do obrotu może być nie tylko producent, ale również inny podmiot uczestniczący w obrocie gospodarczym artykułami rolno - spożywczymi. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów spożywczych z wymogami prawa żywnościowego spoczywa zatem także na stronie, może więc być ona ukarana za nieprawidłowości w tym zakresie.

Art. 4, ust. 1, *ustawy o jakości handlowej*, formułuje nakaz, z którego wprost wynika, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno - spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Według art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlową artykułu wyrażają „cechy artykułu rolno - spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi”.

Mając na uwadze ustalenia kontroli oraz treść przytoczonych przepisów *Wojewódzki Inspektor* uznał, iż kontrolowany przedsiębiorca był odpowiedzialny za wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości środka spożywczego, a naruszenie przepisów żywnościowych, których się dopuścił jest na tyle istotne, że koniecznym jest nałożenie kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* ustalając wysokość kary, *Wojewódzki Inspektor* uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność strony na rynku artykułów rolno – spożywczych i wielkość jej obrotów.

Stopień szkodliwości czynu *Wojewódzki Inspektor* ocenił jako średni, gdyż wprowadzenie do obrotu artykułu rolno - spożywczego, którego deklarowana w wartości odżywczej zawartość składnika (tłuszczu), w „znaczącej ilości” różniła się od ilości rzeczywistej, w sposób istotny wprowadzało konsumenta w błąd i naruszało jego interesy. Konsument dokonując zakupu przedmiotowego produktu otrzymywał produkt o innych parametrach jakościowych niż wynikało to z zamieszczonej na opakowaniu deklaracji. Właściwość sezonowości ocetów nie powinien powodować tak ogromnego zmniejszenia zawartości tłuszczu w całym produkcie, w którym część stanowi sos pomidorowy. Nie przedstawiono dokładnych wyliczeń w oparciu o które zostały umieszczone informacje o wartości składników podanych w wartości odżywczej. Za wiarygodne należałoby uznać wyjaśnienie, w przypadku gdyby parametry wartości odżywczej odnosiły się do ryby a nie całej treści konserwy, tj. sosu i ryby. *Wojewódzki Inspektor* zdaje sobie sprawę, że podawane na opakowaniach wartości odżywcze są wartościami średnimi, w zależności od rodzaju produktu, stopnia przetworzenia, zmienności właściwych składników odżywczych w produkcie oraz w zależności od tego, czy składniki do

1

produktu zostały dodane, czy naturalnie występują w produkcie, niemniej nie można znaleźć uzasadnienia, aby były one w takiej wysokości jak wskazują wyniki badań laboratoryjnych w przedmiotowej sprawie. Gdyby chcieć uznać przedmiotowy produkt za zgodny z deklaracją, a tym samym wyłączyć odpowiedzialność strony w niniejszej sprawie, należałoby zastosować tolerancję 100%, co w ocenie Wojewódzkiego Inspektora byłoby sprzeczne z interesem i prawem konsumentów do rzetelnej informacji o produkcie.

Stopień zawinienia w przypadku wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego jakości handlowej deklarowanej na opakowaniu. *Wojewódzki Inspektor* ocenił jako średni. Faktem jest, że wady powstały na etapie produkcji środka spożywczego. *Strona* była nabywcą gotowych towarów, a nie ich producentem i nawet przy zachowaniu szczególnej staranności w ramach prowadzonej działalności handlowej nie miała wpływu na jakość kwestionowanego towaru i sposób jego oznakowania. Niemniej jednak w ocenie *Wojewódzkiego Inspektora* *strona* jako profesjonalista zajmujący się obrotem środkami spożywczymi, powinna znać obowiązujące w tym zakresie przepisy i stosować je odpowiednio. Konsument ma prawo oczekiwać od sprzedającego zachowania wysokiego standardu w zakresie weryfikacji sprzedawanych przez niego produktów. Winę strony należy oceniać w kontekście niedołożenia wystarczających starań, mających na celu zapobieżenie nieprawidłowości dotyczących zakwestionowanego produktu. Przyjęte przez ustawodawcę, brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm, polegający na tym, iż każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiedniej jakości, podlega karze określonej w tym przepisie.

Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego, zatem *strona*, jako przedsiębiorca mający duży udział w rynku obrotu artykułami rolno-spożywczymi, powinna dołożyć wszelkich starań przy doborze producentów, od których nabywa towary, w celu zabezpieczenia interesów konsumentów.

Zakres naruszenia *Wojewódzki Inspektor* uznał jako średni bowiem wprowadzony do obrotu środek spożywczy nie spełniał wymagań w zakresie jakości handlowej dość istotnych z punktu widzenia właściwości produktu, a tym samym został wprowadzony do obrotu z naruszeniem art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej. W skład tłuszczu rybiego wchodzi przede wszystkim nienasycone kwasy tłuszczowe a zwłaszcza niezwykle cenne dla naszego organizmu, pomocne w profilaktyce i leczeniu wielu chorób, kwasy tłuszczowe omega-3.

Przesłanka odwołująca się do **dotychczasowej działalności podmiotu** działającego na rynku artykułów rolno – spożywczych wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy. Ocena ta wykonywana jest w aspekcie relacji pomiędzy *Wojewódzkim Inspektorem* a podmiotem podlegającym ukaraniu. Ponadto odnosi się ona jedynie do aktywności przedsiębiorcy na rynku artykułów rolno – spożywczych i jak poprzednie ma charakter stopniowalny. W aspekcie rozpatrywanej sprawy, *Wojewódzki Inspektor* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności strony nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwsze stwierdzone przez *Wojewódzkiego Inspektora* naruszenie przez stronę wymagań w zakresie jakości handlowej.

Ostatnią z przesłanek jest wielkość obrotów *strony*, na podstawie których podmiot możemy zaliczyć do grupy „mikroprzedsiębiorców”. Podstawę klasyfikacji, stanowi, ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2013r. Dz. U. Nr 672 ze zm.), zgodnie z którą za „mikroprzedsiębiorcę, w myśl art. 104, uważa się przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych: zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczył równowartości w złotych 2 milionów euro.

Zgodnie z treścią art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 30.04.2004r.Nr. 165, s.1 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) Nr 178/2002* sankcje karne za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne i prawne, a w szczególności o ustalenia odnoszące się do pięciu kryteriów wskazanych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości* oraz ustalenia wynikające z treści art. 40a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości handlowej* oraz stanowiących, że w przypadku naruszenia prawa paszowego i żywnościowego *Wojewódzki Inspektor* uwzględniając *orzeczenia sądu*, uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swój skutek prewencyjny.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, przedsiębiorca Maria Jagusch prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „Majka”, ul. Stawowa 13, 46-046 Bierdzany, powinien wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 30 dni od dnia, w którym *ustawa o wymiarowaniu* kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Zdzisław Jurczak

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 §1 i 2 Kpa oraz art. 129 §1 i 2 Kpa od decyzji przysługuje stronie odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole.
- Zgodnie z art. 40a ust. 8 *ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych* (tekst jednolity z 2005r. Dz. U. Nr. 187, poz. 1577 ze zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa* (tekst jednolity z 2012r. Dz. U. poz.749 ze zm.).
- Zgodnie z art. 16 § 1 Kpa decyzja ostateczna to decyzja od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- Wnieсение odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

1. Maria Jagusch, Firma Handlowo Usługowa „Majka”
ul. Stawowa 13, 46-046 Bierdzany
2. BA w/m
3. a/a